

Lovforslaget sættes til forhandling.

M. Larsen (Kolding): Det foreliggende lovforslag er en gammel kending, eftersom lignende lovforslag har været fremsat to gange før, men der er i det foreliggende lovforslag nogle enkelte principielle forhold, som jeg gerne vil fremdrage.

For det første tager lovforslaget sigte på en forenkling ved at samle alle de hidtil gældende love, cirkulærer og vedtægter. En sådan simplificering vil de kommunale administratorer sikkert være taknemlige for.

Angående refusionsordningen foreslås det, at den nugældende refusionsordning ændres derhen, at det bliver kommunernes antal vejkilometer og indbyggertal samt vejudgifter, der bliver afgørende for størrelsen af refusionsprocenten, og ikke som nu antallet af indregistrerede biler i området. Jeg tror, denne ordning vil finde tilslutning i kommunale kredse; men med denne ændring af refusionsordningen kommer ministeren ind på refusionens størrelse for de forskellige kommunegrupper, og dette er et ømtåligt område. Alle vil gerne have mere, ingen vil have mindre end hidtil.

Kommunernes refusion for anerkendte vejudgifter udredes ifølge lovforslagets § 3 straks efter udløbet af det finansår, hvori de er afholdt.

Amtskommunerne har hidtil fået refunderet deres anerkendte vejudgifter med 65 pct.; det foreslås, at de for fremtiden skal have 75 pct., en forhøjelse, som jeg tror er meget berettiget.

Amtsvejenes belastning er i stadig stigning både med hensyn til vognenes antal og vægt. Jeg har gennem mange år haft lejlighed til at iagttage sliddet på vejene i Vejle amt. Næsten hver vinter har selv de bedste veje været opkørt på lange strækninger. Jeg er klar over, at det er de store brunkulstransporter, der er årsag til dette voldsomme slid, men vejene skal istandsættes og helst godt, og det er dyrt, så 75 pct.s refusion af udgifterne hertil er sikkert ikke for meget.

Refusionen til sognekommunerne fastsættes som nævnt for hver enkelt kommune for sig under hensyntagen til kommunens indbyggertal og længden af kommunens offentlige veje samt størrelsen af de refusionsberettigende udgifter.

Refusionsberettigende er udgifter til sne-rydning, grusning af veje, vejtavler, skilte med meget mere. Der er også enkelte ting, der ikke kan medtages, nemlig udgifter til belysningsanlæg, sporanlæg eller andre ledningsanlæg eller udgifter til disses vedligeholdelse og drift. Heri er jeg ganske enig, men jeg vil gerne her stille et spørgsmål til den højtærede minister. Der ligger offentlige veje ved mange offentlige havne, men disse veje har til dato ikke kunnet få noget tilskud til reparationer eller udbygning. Vi har f. eks. i Kolding et vejstykke på ca. en kilometers længde, der forbinder hovedvej 1 med hovedvej 10 på den korteste måde. Det pågældende vejstykke er meget stærkt befærdet af gennemgående færdsel. Vi er ikke interesseret i at få vejstykket lagt ud som hovedvej, men vi får ingen tilskud til reparationer, og lignende forhold findes mange andre steder. Bliver sådanne veje refusionsberettigede fremover? Det fremgår ikke helt klart, men det må måske tages som en selvfølge.

Det er overordentlig dyrt herhjemme at skabe og vedligeholde et vejnet i den stand, der er ønskelig, og derfor må der naturligvis skabes lovhjælp til fremskaffelse af de nødvendige beløb. Disse beløb har til dato været fremskaffet ved benzinskatter, omsætningsafgift af motorkøretøjer med mere. Beløbene samles i vejfonden, der bestyres af ministeren for offentlige arbejder. Det kan ikke undgås, at tilskudsprocenten ved den omlægning, der nu finder sted, kan komme til at svinge noget, også sammenlignet med de beløb, kommunerne tidligere har fået. Jeg har nævnt, at amtskommunernes refusionsprocent foreslås forhøjet fra 65 pct. til 75 pct. Refusionsprocenten for sognekommuner skønnes at ville stige fra 41 pct. til 45 pct. For købstadernes vedkommende skønnes det, at den vil stige med ca. 2 pct. og vel omtrent det samme for København og Frederiksberg. Dette skøn hviler på en forsigtig vurdering; om den holder, er ikke afgjort, og om denne procentfordeling er absolut retfærdig, kan diskuteres.

Jeg vil tro, at det område, der efter denne ændring vil blive dårligst stillet, er København og nærmeste omegn, men som sagt, hele fordelingsgrundlaget kan der forhandles om, og så kan vi se, om vi kan nå til enighed.